

# Kahvaltuya KALSANA



16+

Yazan: Ray COONEY, Gene STONE

Çeviren, Uyarlayan ve Yöneten: Ragıp YAVUZ

Ayşegül İŞSEVER  
Genel Sanat Yönetmeni

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ  
Şehir Tiyatroları



Detaylı bilgi için  
qr okutunuz



2025-2026

# KAHVALTIYA KALSANA

**Yazan:** Ray CONEY – Gene STONE

**Çeviren/Uyarlayan/Yöneten:** Ragıp YAVUZ

**Dekor ve Kostüm Tasarımı:** Barış DİNÇEL

**Işık Tasarımı:** Murat ÖZDEMİR

**Efekt Tasarımı:** Erhan AŞAR

**Hareket Düzeni:** Yasemin Gezgin YAVUZCAN

## OYUNCULAR

Nurettin : Can ERTUĞRUL

Burcu : Derya ÇETİNEL

Koray : Kamer KARABEKTAŞ

**Yönetmen Yardımcıları:** Mana ALKOY, Yeşim MAZICIOĞLU, Yunus Erman ÇAĞLAR

**Dekor Uygulama:** Batuhan BOZCAADA, Sırrı TOPRAKTEPE

**Efekt Uygulama:** Erhan AŞAR, Umut YÜZBAŞIOĞLU

**Işık Realizatörleri:** Burak KAPLANOĞLU, Gökhan KAYA, Fatih KARA, Fatih TURNA, Filiz YILMAZ, Murat ÖZDEMİR

**Sahne Terzileri:** Ömer KARAGÖZ, Nermin KÖKSAL

**Sahne Kuoförleri:** Eray KABİLOĞLU, Oya SELİM

**Aksesuar Sorumluları:** Kadir KARATAŞ, Barış AKGÜN, Ahmet Talha BAKIR

**Sahne Teknisyenleri:** Burak BALCIOĞLU, Göktuğ ERBAŞ, Recep Anıl SELLER, Taner KIRANOĞLU, ŞAKİR ÇAKMAR, Yılmaz SALMAN

**Fotoğraflar:** Ahmet ÇELİKBAŞ

**Broşür Tasarım ve Uygulama:** Koray GÜN

**İlk oyun:** 26 Kasım 2025 Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi

**Süre:** 110 Dk. / İki perde











Üç kişilik bir sahne güldürüsü olan "Kahvaltıya Kalsana", Ray Cooney ve Gene Stone tarafından 1970 yılında yazılan "Why not Stay for Breakfast?" adlı yapıtın bir uyarlamasıdır... Oyun, kimileri için artık köhneleşmiş sayılan değerlere sıkıca tutunarak yaşamaya çalışan "istikrar abidesi" devlet memuru Nurettin Kavak ile, henüz hangi değerlere sarılacağına bile tam olarak karar veremeyecek bir yaştayken, anne olmak durumunda kalan Burcu Güvenir'in traji-komik karşılaşmasını anlatır. Ülkemizde yaşanan sosyal ve kültürel alt-üstlüğüñ naif bir yansıması olarak ele alınan oyunda, Burcu ve Nurettin'in öyküsüyle sevginin, iyiliğın, değışebilme ve değıştirebilmenin umudu ve sevinci aktarılmaya çalışılır...

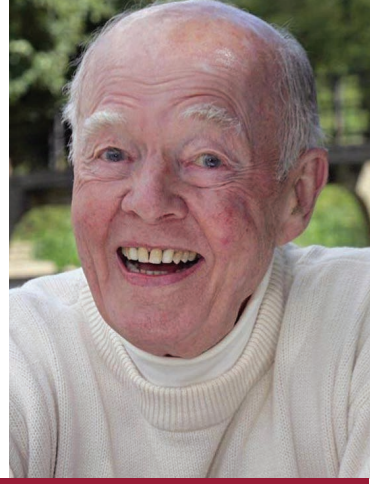












# RAY COONEY

Ray Cooney, 30 Mayıs 1932 tarihinde İngiltere, Londra'da doğdu. Asıl adı Raymond George Alfred Cooney'dir. İngiltere'nin en tanınmış çağdaş oyun yazarı, oyuncu ve yönetmenlerinden biridir ve yapıtları pek çok dile çevrilmiştir. Tiyatroya! 1946 yılında başlamıştır. 1962 yılında Linda Dixon ile evlenen Ray Cooney'nin iki oğlu vardır. Bugüne dek sayısız kült performansı ve ismi bünyesinde ağırlamış New York'taki Broadway ile birlikte dünya tiyatrosunun kalbinin attığı birkaç yerden biri kabul edilen London West End'de sergilenen "Run for Your Wife" adlı güldürüsü burada dokuz yıl repertuarda kalarak bir rekora imza atmıştır. Cooney, fars yapıtlarında karakterlerin varsayımlarda bulunduğu, olmadık şeylermiş gibi davranmaya zorlandığı ve sıklıkla da zıt anlamlar taşıdığı geleneksel İngiliz müstehcenliği ile, yapısal karmaşıklığı birleştirmede büyük bir başarı sağlamıştır. Özellikle Fransa'da büyük bir hayran kitlesi olan Cooney, Fransız tiyatro çevresi tarafından "İngiliz Feydeau" olarak anılmaktadır... Zaten oyunlarının pek çoğu dünya prömiyerini Paris'te, "Théâtre de la Michodère"da yapmıştır... Yaşamı boyunca pek çok ödülle buluşan Cooney, 2005 yılında İngiltere'de, tiyatro sanatına yaptığı katkılardan ötürü "Britanya İmparatorluk Subayı Madalyası" ile onurlandırılmıştır...



## Yapıtlarından bazıları:

1962: "Dün Gece Kiminleydin?"

1964: "Kovala Beni Yoldaş"

1965: "Charlie Kız"

1966: "Tencere İçin Bir Tane"

1966: "Bedevinin Yanında Ol"

1967: "Çılgın Teyzem"

1969: "Kenara Çekil Bayan Markham"

1970: "Kahvaltıya Kalmaya Ne Dersin?"

1973: "Benim Yerime Geri Dön"

1973: "Şimdi Değil Sevgilim"

1974: "Gelin Gidiyor"

1977: "Elvis"

1981: "İkisi Bir Arada"

1983: "Karın İçin Koş"

1985: "Hanımlar Kırkında Başlar"

1987: "Aileden Geliyor"

1989: "Büyük Bela"

1991: "Kullanım Dışı"

1994: "Komik Para"

2001: "Ağda Yakalandı"

2003: "Tom, Dick ve Harry"

2005: "Zaman Doldu"

2011: "Ömür Boyunca İki Kez"

# GENE STONE

Quincy - Illinois'te doğan Gene Stone, Amerikalı yazar ve yapımcıdır. "Little Girl Fly Away" ve "Why not Stay for Breakfast" adlı oyunları ile tanınan Stone, Mayıs 1997'de, Santa Monica - California'da yaşama veda etmiştir...









# Ragıp YAVUZ

Yaşı yetmişe dayandı... Beykozlu... İstanbullu yani... Aslı Arnavut... Kulüp Rakı içmeyi ve kavga etmeyi bir sendikacı olan babasından, sanatı ve edebiyatı sevmeyi annesinden, tiyatroya bağlanmayı ise, A.Ç.O.K.'tan öğrendi... İyi de etti... Aşık olmayı ve ekmeğini kazanmayı ise yalnız başına halletti... "Mc Donald's'ta çalışsan şef olurdu!" dediler, hiçbir yerde "şef" olamadı, tiyatrocu oldu... Olsun... 50 yılı aşkındır bu işi yapar... Ustaları oldu... Münir Özkul... Ayberk Çölok... Tuncel Kurtiz... Savaş Dinçel... Ve niceleri... Tanıdı, saydı, sevdi onları... Çok sevdi hem de... Hep nesnel olmayı seçti ve hiçbir zaman tarafsız olmadı... Zaten tarafsız olanları da çok sevmedi. Hiç sevmedi belki de... Oyunculuk yaptığında kendinde, yönettiğinde ise, oyuncusunda hep; "Bir kanadıyla yere resim çizerken, diğer kanadıyla göğe uzanan bir kuş"u aradı... Bulamadı henüz, arıyor hala... "Yanlış" yapmaya hakkı olduğuna hep inandı... Daha doğrusu, yanlış yapmaktan başka hiçbir hakkı olmadığına ve aramanın orada başladığına... Bazen gücü yetmedi ve bıraktı... Acı çekti, üzüldü, ama bırakabilmenin de öğrenilesi olduğunu öğrendi sonradan...



Dünyanın kuzeyinde bir yerlerde, eksi bilmem kaç derece soğukta çalışırken, bir kolunun donuşunu da yaşadı, donan bir denizin buzlarını kırıp, "Acaba ne var altında?" diye hayretle sorarak sosyal ve siyasi terbiye almayı da... "Ferhad" olmaya soyunduğunda, -43 yıl öncesidir-Batı Berlin'in, Senneya batakhanelerini aratmayacak izbelerinde "saf" güzeli arayarak kuşak sardı ustaların yanında... Gök şaman, yer minyatür... Rol çalışmayı ve yönetmenliğin bilgiyi ve insanı, ama en önce ekibinin "güveni"ni yönetmek olduğunu öğrendi... Kendini; yaşarken pay eden bir miras olarak görmeyi düşledi hep... Ustalarından öyle gördü çünkü... Onlara öykündü... Düşü, düş olarak durur yerinde... Becerebilirse ne mutlu... "Memur" maaşı aldı kamu bütçesinden yıllarca ve "İhraç" edildi "Memuriyet"ten birkaç kez... Ama ahir ömründe 100'e yakın "iş" in işçisi sayar kendini... Bu işçiliği "yok" sayıp, görmezden gelenler de oldu, "yok" saydıranlar da, ödüllendirenler de... Ne usandı, ne uslandı... Enseyi karartmayı sevmez... "Gelecek günler, geçen günlerden güzeldir eninde sonunda!" deyip durur... Balık tutmayı, hasret çekmeyi ve bedel ödemeyi iyi bilir... İşte böyle bir adamdır muhterem... Meraklısına...

## Çay koy... İnsandan başlıyoruz...

Bu oyunun bir çeviri ve uyarlamametni olarak ben yazdım, ben yönettim... Ve ben, "68-78 Kuşağı" yıllarının etkilediği ve biçimlediği biriyim. Biz, hep dünyayı değiştirmekten söz ettik, bunu istedik... Kavga verdik bunun için ve bedel ödedik... Kimilerimiz can verdi... Ama gördük ki, dünyayı filan değiştiremedik... Gerçi, Tuncel Kurtiz ustanın sözleriyle; "Dünya da bizi değiştiremedi!"... En azından bazıılarımızı... Ve bir de baktık, hala üretimin içindeyiz ve acaba "Yaşamı değiştirebilir miyiz?" sorusuyla baş başa kalmışız... Denemeden bilinmez... Bizim kuşağın tarihi, bir "Yenilgiler Tarihi"dir sonuçta... Öyleyse ne yapmalı?.. Bir tiyatro sanatçısı olarak nereye yönelmeli?.. Elbette, savaşa, şiddete, yoksulluğa hayır diyen oyunlarla çıkmalı seyircinin karşısına... Kadına, çocuğa, sokak hayvanlarına yapılan eziyete karşı çıkılmalı, halkların ve emeğin kardeşliğinden söz edilmeli, doğa katliamlarına "Dur!" denmeli, hukuksuzluğun, eşitsizliğin, adaletsizliğin karşısında duran oyunlar seçilmeli, barış istenmeli, umut sunulmalı seyirciye... Peki kim yapacak bunu?.. Elbette sanatçı... Ve şu andaki oyunumuz "Kahvaltıya Kalsana"... "Burcu"yla, "Nurettin"in bir garip buluşma hikayesi... Ne yani, ortada bunca can yakıcı mesele varken bu oyunu çalışarak, "Mahalle yanar, deli saçını tarar!" mı dedirteceğiz kendimize?.. Yok muydu başka bir oyun?.. Elbette var... Ama ben "Kahvaltıya Kalsana" ile, "Çay koy, baştan başlıyoruz!" demeyi seçtim... Ne demek, "Baştan başlamak?".. Sınıf çatışmalarının, siyasal rejimlerin, ideolojilerin, yaptırımların, yönelimlerin filan değil, bunların tümünün "öznesi" olan "insan"dan başlamak demek... En başa, yani "insan"a dönmek demek... İşte bu kadar basit... Ve "basit" olanın gücüne inanmak demek... Tiyatronun ve tiyatrocunun hiç de yabana atılmayacak bir gücü var... Ama açıkça görülüyor ki, bu güç, ne bugün, ne de geçmişte, iktidardaki ya da muhalefetteki siyasi partilerin veya emek örgütlerinin kurulmasına, yok olmasına veya yeniden yapılanmasına yetmiyor, yasa çıkartmaya, yasak koymaya, yasak kaldırmaya, kararname yayınlamaya yetmiyor...

Böyle bir gücü de yoktiyatronun, misyonuda... Ama seyirci koltuğundaki bireyleri etkileme gücü hayranlık verici... İşte bu nedenledir ki, "insan"dan başlamak halâ ve her zaman mümkün ve gerekli bence... Biliyorum ki, Sosyal ve politik olaylara bağlı olmayan ve onları hiçe sayan bir olay, içinde gerçek ve geçerlilik barındırmayan bir olaydır... Ama sanatın işlevi, insanlara daha yaşanması bir dünya önerme ile sınırlı tutulabilir mi?.. İzleyicimize, salt daha iyi ortak bir dünya yaratma girişimlerinde değil, özel acılarında ve karmaşalarında da yalnız olmadıklarını anımsatmak ve onları buna ikna etmeyi denemek de bir görev olmalı diye düşünülemez ve denenemez mi?.. İşte ben de şimdi bunu yapıyorum... Deniyorum... Mutlak başarılı olacak diye yola çıkılan bir deneme değil bu... Ne demiş mesleğin bir başka ustası: *"Hep denedin, hep yenildin... Olsun... Yine dene, yine yenil... Daha iyi yenil..."* Zaten günümüzün akılcılığıyla yaşamak kadar büyük çılgınlık var mı ki?..

Ben bu oyunu çalışırken, bata çıka kişiliğini arayan "Burcu" ve güvenli sularda yüzmenin istikrar abidesi "Nurettin"le buluştuğumda, sevginin, iyiliğin, değişebilme ve değiştirebilmenin umudunu ve sevincini buldum... Ve ait hissettiğine ait olmanın anlamını... İşte bu bu nedenle seyircimize de önerim odur ki; çay koyun ve baştan, yani insandan başlayın... Oyun bu sözü önermeyi ne kadar beceriyor, ya da becerebilecek?.. Bilmiyorum... Göreceğiz... Ama; eninde sonunda; "Seyircinin hükmü kesindir, temyize gitmez..." Boynumuz kıldan ince...

"Kahvaltıya Kalsana"yı, bu naif güldürü ile yaşadığım sabırlı ve kahrılı günlerin can dostları Misak ve Anta Toros'un değerli anılarına armağan ediyorum... Huzur içinde uyusunlar... Saygıyla...

Perdemiz hep açık, alkışımız hep bol olsun dilerim...

**Ragıp Yavuz**

**Kasım 2025, Cihangir**







### GİŞE SAATLERİ

Oyun Günleri : 11.00 - 20.30 Diğer Günler : 11.00 - 18.00

### İNDİRİMLİ BİLET

Gazilerin eş ve çocuklarına, engellilere, öğrencilere, 65 yaşını doldurmuş Türk vatandaşlarına, 40 adet ve üzerindeki toplu satışlarda ve halk günü olan perşembeleri bütün seyircilerimize indirim uygulanmaktadır.

### ÜCRETSİZ BİLET

Şehitlerimizin 1. derece akrabaları ve gazilerimiz için geçerlidir.



ibbsehrintiyatrosu



sehir\_tiyatrosu



sehirtiyatrolari



sehirtiyatrolari1914